

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
DÒNG THIỀN PHỔ ĐỘ

TĨNH TÂM THIỀN NIỆM

BẠCH VÂN QUÁN

2008

LỜI NÓI ĐẦU

Tập sách này gồm có hai phần: Phần thứ nhất: Thiên niệm Tam Giáo. Vì Thánh Ngôn Hiệp Tuyển dạy trân trọng Lục Tổ Huệ Năng với “Pháp Bảo Đàn Kinh” chỉ về tu chơn.

Bài “Khai Kinh”, trong Kinh Thiên Đạo – Thế Đạo dạy: “Trung dung Khổng Thánh chỉ rành” và bài “Tiên Giáo” dạy ta “Quảng truyền đạo đức” tức phổ cập Đạo Đức kinh.

Thế nên, Hành Giả Vân Kim trích điểm những câu cốt yếu trong: Pháp Bảo Đàn Kinh, Đạo Đức Kinh và Kinh Trung Dung.

Phần thứ hai là Tĩnh Tâm Suy Tư.

Theo Thánh Ngôn đêm 15.11 – Tân Hợi Đức Cao Thượng Sanh giảng dạy:

“...Lữ Động Tân có đệ tử tu thành tiên đó là Vân Phi chơn nhơn. Khi Bần Đạo giảng trần dạy đạo kỳ ba, Vân Phi cũng chiết chơn linh theo Bần Đạo (Thượng Sanh). Đó là Tự Pháp Vân Đẳng. Vân Phi có gởi cho Vân Đẳng một bài thi nhắn nhủ:

THI

Nhật vẫn nguyệt lai dĩ nhập thu

Trường lưu thế dã như tư phù

Bôn ba danh lợi hằng lâm muội

Hạnh ngộ Cao Đài khước tự tu.”

DỊCH

Ngày tắt trăng lên đã tới thu

Nước ròng chảy xiết như trầm tư

Bôn ba danh lợi tâm luôn tối

Gặp được Cao Đài cố gắng tu

Thế nên, Vân Đàng cố gắng tu chơn và trầm tư với các chủ đề: đạo đức, giáo dục, nhân tình thế thái... như một triết nhân để khuyên tu.

Bạch Vân Quán

2008

PHẦN THỨ NHẤT
THIÊN NIỆM TAM GIÁO

CHƯƠNG I

PHÁP BẢO ĐÀN KINH

1. Pháp môn lấy Định Tuệ làm gốc, Định Tuệ là một thể. Định là thể của Tuệ, Tuệ là dụng của Định.

Người học đạo chớ nói Định trước rồi nói phát Tuệ. Mỗi cái riêng khác thì có hai tướng. Khác gì, miệng nói thiện mà tâm không thiện. Nếu tâm miệng đều thiện, trong ngoài một thứ, tức là Định Tuệ bình đẳng. Tự ngộ tự hành, nếu tranh trước sau là còn mê (vốn chỉ là một).

2. Định Tuệ ví như ngọn đèn và ánh sáng. Có đèn có ánh sáng, không đèn thì tối. Đèn là thể của ánh sáng, ánh sáng là dụng của đèn. Tên tuy hai mà thể vốn một.

3. Sao gọi là Thiên Định: Ngoài lìa tướng là Thiên, trong chẳng loạn là Định, ngoài Thiên trong Định gọi là Thiên Định. Pháp môn này không chấp nơi tâm, cũng không chấp nơi tịnh.

4. Ngũ hương là sao?

+ *Giới hương*: là trong tâm không quấy, không ác, không tham sân, không cướp hại.

+ *Định hương*: là thấy cảnh thiện ác mà tâm chẳng loạn.

+ *Huệ hương*: là tâm không ái ngại, dùng trí quán chiếu tự tánh, theo hạnh lành chẳng tạo cái ác, kính trên thương dưới, giúp người cô quả.

+ *Giải thoát hương*: là tâm chẳng nghĩ thiện ác tự tại vô ngại.

+ *Giải thoát tri kiến hương*: là tâm không thiện ác, học rộng, nghe nhiều, đạt được lý đạo, hòa quang tiếp vật, không ngã không nhờn nhờn tánh không đổi, thăng tiên cõi Thiên.

5. Nỗ lực tìm thấy chớ lơ là

Một niệm chợt dứt một đời thôi

Nếu gặp Đại Thừa được thấy tánh.

Thành tâm cung kính chấp tay cầu

6. Lục Tổ bảo: “Các ông không đồng với người khác, sau khi tôi diệt độ, mỗi người làm thầy một phương, nay tôi dạy các ông nói ba khoa pháp, dụng thành 36 đối, nói pháp cho lia tự tánh”.

Tất cả không có chơn

Chẳng do thấy nơi chơn

Nếu thấy được cái chơn

Thấy đó trọn không chơn

Nấy thấy tự có chơn

Lìa giả tức tâm chơn

Tự tâm không lìa giả

Không còn chỗ nào chơn

Tông này vốn không tranh Tranh tức mất ý đạo
Chấp nghịch tranh pháp môn Tụ tánh vào sanh tử.

CHƯƠNG II

ĐẠO ĐỨC KINH

1. Đạo có thể gọi là không phải Đạo thường, là vĩnh cửu là bất biến.

Danh có thể gọi không phải danh thường.

2. Không tên là gốc của Trời Đất.

Có tên là mẹ của vạn vật.

3. Thường không tư dục, mới nhận được chỗ huyền diệu của Đạo.

Thường bị tư dục, chỉ thấy chỗ chia rẽ của Đạo.

4. Thiên hạ đều biết tốt là tốt, thì đã có xấu rồi.

Thiên hạ đều biết lành là lành, thì đã có cái chẳng lành.

5. Dùng “vô vi” mà sử sự.

Dùng “bất ngôn” mà dạy dỗ

Để cho vạn vật nên mà không cản

Tạo ra mà không chiếm đoạt

Làm mà không cậy công

Thành công mà không ở lại.

6. Làm theo Vô Vi không có gì là không trị (vì vô vi, tất vô bất trị).

7. Đạo thì trống không mà đồ mãi không đầy.

Đạo như vực thẳm, đường tổ tông của vạn vật.

*8. Càng nói nhiều, càng không nói hết được.
Thà giữ lấy cái trung.*

9. Trời dài, Đất lâu. Trời Đất sở dĩ dài lâu vì không sống cho mình, nên được trường sinh.

10. Để thân sau, mà thân ở trước. Để thân ra ngoài mà thân còn. Phải chăng vì không riêng mà được tự.

11. Vì không tranh nên không sao làm lỗi (phù duy bất tranh, cố vô ưu).

12. Vàng ngọc đầy nhà khó mà giữ lâu. Giàu sáng mà kiêu, tự vùi họa vào.

13. Nên việc lui thân, đó là Đạo Trời (công toại thân thoái, Thiên Chi Đạo).

14. Hiểu biết tất cả mà làm như không biết gì cả.

15. Lấy cái “có” để làm cái lợi.

Lấy cái “không” để làm cái dụng.

16. Vinh trên thì nhục dưới, được cũng sợ hãi mà mất cũng sợ hãi, nên mới vinh nhục đều sợ hãi.

17. Biết được cái đầu mỗi xưa là nắm được giềng mối của Đạo.

18. Đến chỗ cùng cực hư không là giữ được cái tịnh.

19. Trời là Đạo, Đạo thì lâu dài ai được vậy suốt đời không nguy.

20. Đạo lớn mắt mới có nghĩa nhân (Đại Đạo phé, hữu nhân nghĩa).

21. Trí Huệ sanh mới có đối trá. Nước loạn mới có tôi ngay.

22. Muốn ngồi trên người, nên lấy lời mà hạ mình. Muốn đứng trước dân nên lấy mình để ra sau.

Nhờ vậy, Thánh Nhơn ở trên mà dân không hay đặng, ở trước mà không thấy hại.

23. Thiên hạ cho Đạo ta là lớn mà không chỉ cả, nếu giống vật chi thì nó nhỏ lâu rồi.

24. Ta có ba vật báu: từ, kiệm và ba là không dám đứng trước thiên hạ.

Vì từ mới có dũng, kiệm mới có rộng và không dám đứng trước nên được ngôi cao.

25. Đạo của Trời: bớt chỗ dư bù chỗ thiếu. Đạo của người: bớt chỗ thiếu bù chỗ dư.

26. Mềm thắng cứng, yếu thắng mạnh. Không ai không biết mà không ai làm được.

27. Đạo Trời không thân ai, thường gia ân cho người lành (Thiên Đạo vô thân, thương dữ thiện nhơn).

CHƯƠNG III

TRUNG DUNG

1. Không lệch gọi là Trung, không thay đổi gọi là Dung. Trung dung là đường chính trong thiên hạ.

2. Người quân tử giữ theo Đạo Trung Dung, kẻ tiểu nhân phản lại đạo Trung Dung, dù có theo đạo Trung Dung đi nữa cũng còn cái lòng tiểu nhân.

3. Đạo Trung Dung đã thấy rõ lâu rồi mà loài người ít theo được.

4. Vì người trí thì vượt quá, kẻ ngu vói không tới. Vì người hiền thì vượt quá, kẻ chẳng hiền thì không tới.

5. Đạo của người quân tử rộng rãi mà kín nhiệm, nhưng đến chỗ cùng của nó thì bậc Thánh hơn có chỗ cũng không biết.

6. Đạo vốn không xa người, kẻ muốn làm theo Đạo mà xa người thì không thể làm theo Đạo được.

7. Trung là thứ cách Đạo không xa, hễ điều gì mà làm cho mình mà mình không muốn thì cũng đừng làm cho người ta.

8. Vua Thuấn là bậc đại hiếu. Cho nên có đức lớn ắt được ngôi, được lộc, được danh tiếng ắt được sống lâu.

9. Đức nhân tức là người, yêu cha mẹ là đức lớn, nghĩa là tôn trọng người hiền là đức lon. Người quân tử lo sửa mình.

10. Trong thiên hạ có năm đạo lớn: đạo vua tôi, đạo cha con, đạo vợ chồng, đạo anh em, đạo bè bạn, cần giữ.

11. Ham học là gần đức trí, cố gắng làm gần đức nhân, biết thẹn là gần đức dũng. Biết ba điều ấy là biết cách sửa mình.

12. Phàm làm mọi việc có định trước thì nên, không định trước thì hỏng.

13. Thành là đạo trời, muốn trở nên đạo người thì chọn điều thiện mà làm.

14. Đạo chí thành có thể biết trước mọi việc cho nên bậc chí thành đoán việc như thần. Đó là bậc thành minh, thành giả, thiên đạo.

15. Thành là cái gốc ngọn của muôn vật, chẳng thành thì không có vật gì hết. Cho nên người quân tử lấy đạo thành tín làm trọng.

16. Kẻ ngu mà thích làm theo ý riêng, kẻ hèn mà tự chuyên, làm trái đạo xưa, thì tai vạ sẽ đến nơi mình.

17. Muôn vật đều hóa dục mà không hại lẫn nhau, đạo Trời lưu hành mà không trái, đức nhỏ thì phân minh như nước sông chảy, đức lớn thì đôn hậu

mà sinh hóa vô cùng. Đó là điều làm cho trời đất lớn vậy.

18. Trong thiên hạ chỉ có bậc chí Thánh là thông minh, duệ trí, đủ để cai trị kẻ dưới.

19. Đạo của người quân tử lờ mờ ngày càng rõ. Đạo của kẻ tiểu nhân lộ lộ mà ngày càng mất đi.

Đạo người quân tử giản dị mà vẫn vẻ, ôn hòa mà chái chuốt, biết rõ cái kín nhiệm. Người ấy cho vào cõi đức được.

Mượn lời Thánh nhân để kết luận Đạo Trung Dung: “nhân tâm duy nguy, đạo tâm duy vi, duy tinh duy nhât, doãn chấp quyết trung”, nghĩa là cái tâm của người thì hiểm nghèo (vì dễ bị vật dục che lấp), cái tâm của đạo thì kín nhiệm, nên giữ cái tâm cho tinh thuần và nguyên nhất mới giữ được đạo Trung Dung

Hành Giả VÂN KIM Suu tâm.

KỶ NIỆM NGÀY KHAI PHÁP MÔN TỊNH LUYỆN

PHẦN THỨ HAI
TÍNH TÂM SUY TƯ

1. *Cây cối nhiều cành chung một cội
Nước trăm khe hợp lại cùng nguồn.*
- 2) *7 - 9, 9 - 7 thiên cơ
Tiên tri ngày trước bây giờ hiện ra.*
3. *Khôn (7) Càn (9) quẻ Thái Hanh thông
Càn (9) Khôn (7) quẻ Bỉ hết mong an lành.*
4. *Người ta nói được, sao ta không?
Người ta làm được, sao ta không?*
5. *Ta ngồi giữa cuộc đổi thay
Lặng nhìn xe chạy mây bay chợt cười.*
6. *Rồi đây ta lại bỏ ta.
Không không có có đều là phù du.*
7. *Hoa nào rồi cũng héo.
Vật nào rồi cũng tàn.
Người nào rồi cũng chết
Chỉ có thời gian bất diệt.*
8. *Hãy tạo phẩm giá cho mình để được người
khác kính trọng.*
9. *Trở ngại là nấc thang cho bậc anh tài.*

- Thử thách cho người khôn ngoan.

- Vực thăm cho kẻ yếu đuối.

10. Hai mươi tình cảm xâm chiếm.

Ba mươi ý chí ngự trị

Bốn mươi phán đoán dẫn đo.

Năm mươi trầm tĩnh trước mọi việc

11. Mỗi đồng tử là một trang giấy để thần linh viết nên dạy đời.

12. Tất bật lo toan rồi cũng bỏ. Thong dong tự tại thế mà vui.

13. Không thương cha mẹ, lỗi đạo làm con.

Không yêu anh em, lỗi đạo làm em

Hãy mở rộng lòng thương yêu.

14. Sách là kho báu vô giá.

Hãy đọc sách để mở rộng tầm nhìn.

15. Thần linh, con người vốn cùng gốc đều do Chí Tôn tạo ra.

16. Hẹn với anh em chung trà đậm.

Vui cùng trăng gió một vãn thơ.

17. Hạnh phúc mà hưởng hết, con cháu sau này chẳng bằng ai.

18. Người trí thì có nghìn điều hay.

Người thường cũng có một điều hay.

19. Núi nhờ gom đất đá mà cao.

Sông nhờ sông suối mà dài.

Người nhờ đọc sách mà rộng.

20. Quyển sách tốt là sách làm cho bạn suy nghĩ chứ không phải suy nghĩ dìm bạn.

21. Phong sương đây đó cũng nhiều.

Có chi sợi khói làm nhiều vấn vương.

22. Trí tuệ lớn lên trong tĩnh lặng.

Cá tính lớn lên trong vượt khó.

23. Làm việc giúp con người thoải mái

Suy tư làm con người cao quý.

24. Hãy cố gắng làm việc thành công để đời tha thứ lỗi lầm đã qua.

25. Đọc mà không suy nghĩ thì vô ích.

Suy nghĩ mà không đọc thì nguy hiểm.

26. Nước trong không cá, lời thật méch lòng.

27. Đi khắp quê hương, Đất Thánh là nơi tốt nhất.

Ăn trăm món ngon, muối vẫn đứng đầu.

28. Bí quyết thành công là cố làm một việc cho chu đáo, trăm việc khác làm vừa đủ.

29. Nước mắt là ngôn ngữ chân thật của lòng người.

30. Tất cả mọi thứ tình, tình Hương Đạo thân thiết nhất, chỉ sau tình vợ chồng.

31. Cửa cái mắt coi như chưa mắt gì.

Ý chí mắt thì chẳng còn gì nữa.

32. Người trung kiên Đại Đạo cần tránh 4 điểm:

Bất hòa, bất nhất.

Bất định, bất động.

33. Đã chọn người yêu thì yêu trọn đời.

34. Nên nhiều trí huệ hơn lòng tự ái.

35. Ý nghĩ không sâu sắc thì lòng dạ không tế nhị.

36. Hãy rèn luyện mình thành người cao quý, không ai làm cho mình thành hoàn thiện.

37. Sống yên lặng để tâm hồn bình tĩnh thanh thản.

38. Những cây mạnh nhất, cao nhất thường mọc trên đất cằn cỗi nhất.

39. Sách là bạn thân chưa lừa dối ai bao giờ.

40. Người mộ đạo không khoe khoang.

Người tích đức không màng tiếng tăm.

41. Thấy đường đi quá hẹp thì hãy lùi lại đất sẽ rộng ra.

42. Không nên giao du với hạng người không nói về hấn và về ta.

43. Trời không lường nắng mưa.

Người khó biết họa phúc trên đời.

44. Trên đời khó tìm được người bạn hoàn hảo.

45. Bạn bỏ ta đâu có gì oán trách.

Ta bỏ bạn vì muốn đời yên tĩnh.

46. Sự học là ta yêu đời hơn, càng đọc càng thấy nhiều điều hay.

47. Lấy đạo dạy người thì mạnh

Lấy chức đè người thì mất.

48. Hoàn cảnh là cơ hội cho người mưu trí vừa làm bạc nhược cho kẻ ngu khờ.

49. Hành vi đạo đức là nguyên nhân.

Hạnh phúc là thành quả thánh thiện.

50. Vào Hướng Đạo mà không học nghề như người đui không gậy.

51. Kẻ không biết giữ mình thì không làm được việc lớn.

52. Chưa hấn người ta khen là bạn và người ta trêu là thù.

53. *Hãy giữ mình sống lâu để cống hiến cho đời, vì chết là hết.*

54. *Giàu không phải là mục đích ở đời, mà sống thế nào cho có ích.*

55. *Chỉ có tình thương của cha mẹ là cao cả nhất.*

56. *Muốn hạnh phúc thì bỏ những lo âu ngoài tầm tay.*

57. *Lóng lánh từ xa là kim loại.*

Càng gần càng sáng là học vấn.

58. *Chu Hy nói có 3 điều đáng tiếc:*

- *Việc hôm nay bỏ qua.*

- *Việc đời này chẳng học.*

- *Thân này lỡ hư.*

59. *Muốn có quyền chẳng dễ đâu*

Không có ai để sẵn quyền cho anh chiếm.

60. *Ít tai lợi dụng được lời khuyên của kẻ khác.*

61. *Con dù lớn chức vẫn là con.*

Cả đời cha mẹ một lòng thương con.

62. *Sách là ngôi vườn đầy hoa lá, những điều kỳ thú và những bổ ích cho cuộc đời.*

63. *Thiên nhiên là cuốn sách hay nhất.*

Nó chứa nhiều ý tưởng sâu sắc.

64. Âm dương hòa, mưa gió thuận.

Vợ chồng hòa thuận, gia đạo tốt lành.

65. Thế giới là tổ quốc tôi.

Nhân loại là đồng bào tôi.

Làm việc thiện là tôn giáo tôi.

66. Hãy nỗ lực làm cho cuộc sống trở nên tốt đẹp, đừng chờ đợi ai.

67. Không dạy con là lỗi của cha

Dạy không nghiêm là lỗi của Thầy

Không nên người tốt là lỗi nơi con.

68. Sự hợp tác thiếu chân thành rất mong manh vì một nửa sự thật và một nửa dối trá.

69. Người muốn đi tu mà còn thẹn ăn chay, mặc xấu là chưa trọn lòng tu.

70. Cố học thì thành đạt, thành đạt mà không chí lớn thì trở nên tầm thường.

71. Khen chê là việc bình thường của người đời.

Hãy nhìn lại mình mà tiến lên.

72. Người học cao không tranh giành

Kẻ ít học hay quấy động.

73. Trí thức không phải là người có trí nhớ mà là người nghiên cứu tìm tòi.

74. Cái đích thực của giáo dục là những điều mình tìm thấy.

75. Còn yêu là còn sống

Còn sống là còn yêu.

76. Sống giữa thiên nhiên

Chơi với thiên nhiên mà không nghe tiếng nói của thiên nhiên là điều đáng thẹn.

77. Đường học vấn phải dài lâu

Kẻ nào học tắt thì kiến thức hỏng

78. Trên đường công quả tạo lập cho mình lòng nhân từ và nhân ái.

79. Thọ ơn thì phải trả ơn

Người làm ơn không nên chờ đợi được trả ơn.

80. Cách báo thù cao thượng là hãy tạo cho mình đức hạnh, địa vị hơn đối thủ.

81. Muốn lớn khôn, phải bỏ khôn vặt.

82. Mục đích của giáo dục là không cần giáo dục nữa.

Mục đích giáo dục không phải dạy trẻ biết nhiều mà biết hành động.

83. Gia đình hòa thuận

Con cháu hiếu thảo

Mọi việc đều thành.

84. *Gia đình hạnh phúc là*

- Chồng tháo vát, tần tảo.

- Vợ hạnh đức, cần kiệm.

85. *Dạy con đọc sách thánh hiền*

Còn hơn để lại bạc tiền đầy rương.

86. *Đạo đức là giá trị hàng đầu trên mọi giá trị
chân chính.*

87. *Có tri xa rồi chẳng thấy?*

Chùa trơ mái dột giờ thầy ở đâu?

88. *Cha đẻ của hạnh phúc và vinh quang là sự
cần mẫn làm việc.*

89. *Hiền Tài là nguyên khí Quốc gia*

Dìm người hủy sách thật là hại dân.

90. *Hãy biến cuộc tranh cãi thành tình bằng
hữu.*

91. *Dùng nhân nghĩa đạo đức mà cai trị Đạo,
có đâu tâm thần bán loạn, giáo dân rã rời.*

92. *Tính can đảm thành thực là tính đáng tự
hào nhất trong mọi đức tính.*

93. Danh dự là viên ngọc quý, đừng để quyền thế chà đạp.

94. Người thành đạt luôn thấy lời giải đáp trong mọi vấn đề.

Kẻ thất bại luôn thấy “vấn đề” trong mọi sự việc.

95. Thánh Nhơn hơn người nhờ chí khí và lòng nhân.

96. Lắng nghe, nén giận và nói từ từ là cử chỉ của người trí thức.

97. Điều quý nhất, Chí Tôn ban cho con người là sự thương yêu. Hãy trân trọng gìn giữ.

98. Người cố gắng làm những việc gần với đức nhân.

99. Kẻ ham học hỏi thì gần được sự sáng suốt.

100. Gieo hành vi nào thì gặt số phận đó.

101. Bụi trần bám chặt trên áo mão,

Đèn cũ tháp xưa, gió phũ phàng.

102. Sự kiên nhẫn và ý chí quyết thắng giúp ta vượt qua mọi khó khăn.

103. Người khôn tạo ra nhiều cơ may hơn là chờ may.

104. Được nhận tước phẩm quá thực học của mình, người quân tử tự xấu hổ.

105. Làm điều vô đạo là mắc đọa

Vênh váo hữu hình, tội lỗi vô vi.

106. Không có gì làm ba vui hơn thành quả của con.

Không có gì làm con vui hơn danh dự của cha.

107. Đừng tưởng áo mũo cao mà thành Thánh nhân.

108. Luận anh hùng chớ kể hơn thua.

109. Làm người phải giữ trung hiếu mà hiếu nghĩa thì không dễ đối trá.

111. Trên đời không có nhân vật nào không thể thay thế.

112. Ham lợi nhỏ, thì bỏ lợi lớn.

113. Lòng rộng lượng có thể vượt qua mọi nỗi khó khăn.

114. Biết tôn trọng người

Người mới tôn trọng mình.

115. Nóng nảy bôn chôn kém suy nghĩ sẽ thất bại.

116. Tu thân là điều duy nhất để dẹp lòng mình và lòng người.

117. Anh em thương yêu nhau, nước lã cũng ngọt ngào.

118. Khao khát hiểu biết sẽ đạt tới đỉnh hiểu biết.

119. Hãy ban phát thương yêu, những điều kỳ diệu sẽ tới bất ngờ.

120. Giáo dục là sức mạnh cải tạo mọi việc.

121. Người kém sức khỏe có một ước muốn duy nhất là có sức khỏe.

122. Muốn thành công phải có ba yếu tố: tài năng, làm việc và may mắn.

123. Chúng ta xót xa vì hành động của kẻ xấu và đáng sợ hơn sự im lặng của người tốt.

124. Hiểu mình kém hiểu là hiểu vậy.

125. Những đầu óc tầm thường hay lên án những gì vượt qua sự hiểu biết của họ.

126. Hãy cười nhẹ kẻ dốt để khỏi khóc vì họ.

127. Làm việc nhiều mà suy nghĩ ít kết quả chẳng ra sao?

128. Chọn cái hay bắt chước

Lọc cái dở bỏ đi.

129. Hãy đề cao và khơi dậy bản sắc văn hóa Cao Đài.

130. Giàu nghèo không luận nổi một người.

Chỉ có lễ nghĩa mới giúp ta được quý trọng.

131. Tam Tự Kinh dạy: “Ngọc bất trác, bất thành khí. Nhân bất học, bất tri lý”.

132. Lừa dối như que diêm, chỉ dùng được một lần thôi.

133. Tục ngữ dạy: Lời nói không mất tiền mua

Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau.

134. Người dưng cảm sẽ gặp may, nếu nghĩ không kỹ sẽ gặp rủi.

135. Sự thông minh của phụ nữ nằm trong sắc đẹp.

136. Hãy nhoẽn cười cho gia đình vui vẻ.

137. Mỗi sự điềm tinh trí tuệ đều được mua bằng kinh nghiệm cả cuộc đời.

138. Cơ hội tốt sẽ qua mắt nếu bàn cãi quá nhiều.

139. Lịch sự và khiêm tốn chứng tỏ một người có văn hóa.

140. Đời là một câu chuyện, không tùy dài ngắn mà ở chỗ hay hoặc dở.

141. Một người thiếu lý tưởng như bầu trời thiếu sao.

142. Vợ chồng nương tựa lẫn nhau, đừng nghĩ ai hơn ai thì hạnh phúc.

143. Sống bằng sự hiểu biết và thông minh của mình để tránh sự lầm lỗi.

144. Chí Tôn cho ta xuống trần để chuộc tội lỗi.

145. Những tai họa đến với ta là do ta tự coi mình là quan trọng.

146. Nhiều sao làm bầu trời đẹp.

Nhiều kiến thức làm rộng tâm hồn.

147. Sách Lễ Ký dạy:

Nếu chọn người hiền, cần nhắc người tài, nói năng thành thực và tu sửa tính tình.

148. Từ lúc có trí khôn con người luôn theo đuổi hai đầu: cái đẹp và sự thật.

149. Cổ Thư dạy:

- Phụ từ tử hiếu

- Phụ bất từ, tử bất hiếu.

150. Đối thoại không là chuyện mua bán mà cốt yếu là tìm ra chân lý.

151. Không, khiêm tốn vì ít thấy lỗi mình

Không sáng suốt vì nghe lời dèm pha

Không đức độ vì nịnh cửa quyền.

152. Di sản của một người là những lợi ích người ấy làm được trong một đời.

153. Sách Trung Dung dạy:

Học cho rộng, hỏi cho kỹ, suy cho cùng, làm việc hết sức.

154. Vợ là người tình thời trai trẻ, là bạn đời của thời già nua.

155. Có bạn bè tốt là quý như vàng.

156. Hậu quả của cơn nóng giận bao giờ cũng nghiêm trọng hơn nguyên nhân.

157. Hôn nhân không những là sợi dây ràng buộc mà làm người ta độ lượng và khôn ngoan hơn.

158. Người khôn không màng những gì ngoài tầm tay.

159. Hạnh phúc của tuổi già là trí tuệ thông thoát.

Hạnh phúc của tuổi trẻ là vẻ đẹp và sức mạnh.

160. Sống thiếu ý nghĩa, nếu không biết được công đức của tiền nhân.

161. Khi ta mất sắc đẹp, mất danh vọng, mất tình yêu thì cửa đạo rộng mở đón ta về.

162. Trường học chỉ là cái nền, chỉ có tự học mới phát triển mạnh nhân cách.

163. Dời cây cổ thụ đi nơi khác nó sẽ chết.

164. Cuộc sống và khoa học luôn tiến lên, tôn giáo không biến dịch thì không tồn tại.

165. Đạo cao có mài mới sắc

Đạo lý có học mới thông.

166. Đừng tự giày vò vì thấy người ta hạnh phúc, chỉ chuốt hại cho mình.

167. Đạo đức dạy ta vị tha, khoan thứ.

168. Lời nói đẹp không đáng tin

Lời thật khó nghe thì không đẹp.

169. Ngoài ta ra không ai có thể hại ta được. Chính hành động ngu dốt của ta là cái hố chôn ta.

170. Hiểu đạo không bằng hành đạo

Hành đạo không bằng tu đạo tu chơn.

171. Một lời xin lỗi vụng về còn hơn không nói gì cả.

172. Gieo hạt nhân đức mới lên cây nhân nghĩa.

173. Giáo dục con người là giúp họ đương đầu với nghịch cảnh.

174. Đừng bao giờ nghĩ là mình biết tất cả mọi việc.

175. Học vấn rộng nhờ từng trải nhiều, học tập nhiều và nhận xét nhiều.

176. Cho con vàng rương chẳng bằng cho con học một nghề.

177. Sự trung thành được thử thách trong khó khăn.

178. Không ham học thì không thể phát triển bản thân.

179. Nếu người ta không cười được bạn hãy tặng cho họ nụ cười.

180. Đọc sách không nhiều ít can đảm

Suy nghĩ không tinh thì tâm không tế nhị.

181. Giá trị của một nước do giá trị của các công dân đóng góp.

182. Đã chọn người yêu, hãy yêu sự chọn lựa đó.

183. Hãy tập chinh phục mình rồi sẽ chinh phục người.

184. Không biết mà ba hoa là khờ.

Biết mà không nói là hiểu.

185. Giá trị của Đạo do toàn đạo góp công xây dựng.

186. Hãy làm cho ta trở thành cao quý trong khó khăn.

187. Hạnh phúc giống như thủy tinh, long lánh nhiều mỏng manh nhiều.

188. Hãy chăm chút cho bản sắc văn hóa Cao Đài. Đó là cái khác hơn các tôn giáo khác.

189. Chiến thắng nhờ sức người đâu đáng kể.

Giữ tâm cao quý mới hoàn thiện chức sắc Đại Thiên Phong.

190. Hãy làm bốn phận con cho tốt là cách tập làm cha tốt sau này.

191. Lấy đức dạy người thì mạnh

Lấy sức thắng người thì mất.

192. Đi mãi trên lối mòn, ta không tìm được gì cả.

193. Thà tìm hiểu sự thật suốt đêm còn hơn để nghi ngờ suốt đời.

194. Nhìn lên Thiên Nhân hãy suy nghĩ sau lưng ta còn có nhiều người.

195. Người thường ham lợi

Người giỏi ham danh

Người đức hạnh chuộng lương thiện.

196. Đừng nhận việc gì mà mình nghĩ không thể làm được.

197. Mỗi giáo dân yếu là đạo yếu

Mỗi giáo dân nghèo là đạo nghèo.

198. Người hạnh phúc nhất là người đem lợi lộc cho nhiều người nhất.

199. Trẻ em cần mẫu mực hơn răn dạy

Trưởng Hướng Đạo phải mẫu mực...

200. Trẻ em muốn được khen nên làm trưởng không được chê.

201. Càng hạnh phúc thì càng cần bạn bè.

202. Hướng đạo giáo dục trẻ lòng vị tha nên các trưởng phải có lòng thương người hơn ai hết.

203. Người mưu lược tốt sẽ thành công tốt

Người mưu lược xấu sẽ tác hại xã hội.

204. Trẻ em cần gương sáng hơn là phê bình.

205. Sau ăn uống, việc dạy dỗ con cái là hàng đầu của cha mẹ.

206. Muốn làm thầy thiên hạ phải nghiền ngẫm sách vở mà suy cho cùng lý.

207. Mình muốn tu tâm

Hãy giúp người khác cùng tu.

208. Hãy nhìn thấy và làm cho Đạo Cao Đài nổi lên bản sắc riêng để người đời kính trọng.

209. Học vấn đã làm mỗi con người có cá tính riêng.

210. Giáo dục tu sĩ là bảo đảm sự trường tồn
nền Đạo.

Bỏ Hạnh Đường làm cho người Đạo xa dần
chánh giáo.

211. Tương lai tốt đẹp chỉ dành cho người trẻ
có ý chí và nghị lực.

212. Làm việc thiện là làm ấm cả tâm can.

213. Người trí thức có cái miệng trong tim
Kẻ ngu ngơ để trái tim trong miệng.

214. Nền Đạo như một dòng sông
Nhà Đạo như một thuyền rồng độ nhân.

215. Chờ vận may như chờ thất vọng.

216. Cố gắng giúp người tìm thấy cái ưu điểm
của họ.

217. Ba điều không trở lại là ngày giờ, lời nói
và danh dự đã mất.

218. Dạy giáo lý không phải làm ra máy móc
mà giúp một chút sắc biết suy nghĩ chánh giáo.

219. Làm việc đạo, việc công ích chớ tính lợi.

220. Chia vui, vui càng tăng
Sót buồn, buồn càng giảm.

221. Muốn thành cha mẹ có hai điều nên nhớ:
lòng tha thứ và tính ngay thẳng.

222. Không biết lắng nghe là không biết nói chuyện.

223. Người đạo đức ắt nói hay

Kẻ nói hay chưa chắc có đức hạnh.

224. Gương mẫu hơn giáo dục.

225. Kẻ nhin nhục thường vì lợi

Kẻ tranh lợi thường mất mát.

226. Người thật là bạn thân ta khi ta không còn địa vị mà vẫn gần.

227. Được một người bạn tốt, quý giá ngàn vàng.

228. Bỏ viết thì dễ, nhưng tìm lại thói quen viết thì khó.

229. Người trí thức lựa chọn sự hiểu biết mà không chông chất sự hiểu biết.

230. Không có đường nào quá xa đối với người nhẫn nại.

231. Thắng được mình là thắng lớn.

232. Trang bị hành trang vào đời khiêm tốn và giản dị là quý nhất.

233. Làm việc vì tương lai đất nước chớ không cần được khen.

234. Không tạo cho con một nghề là cho nó nghề trộm đạo.

235. Ngôn ngữ ngắn gọn thứ lớp, biểu tượng trí khôn sắc xảo.

236. Không nên ca ngợi hạnh phúc của mình với người bất hạnh.

237. Năm mươi tuổi là tuổi trẻ của già

Sáu mươi tuổi là trung niên của già

Bảy mươi tuổi là thân tượng tuổi trẻ.

238. Đường đời lắm dấu chân, làm sao dấu chân của ta mạnh mẽ hơn người.

239. Sống là làm việc. Sự yên nghỉ chỉ có nơi nằm mơ.

240. Sự dốt nát không đáng thẹn bằng thiếu ý chí học hỏi.

241. Đọc sách không những gia tăng hiểu biết và còn tìm thấy chân lý cuộc đời.

242. Xã hội có đủ phương tiện để cho bậc thiên tài lựa chọn mà tiến lên.

243. Cây bút trang giấy là vũ khí sắc bén của người viết văn.

244. Muốn được kính trọng thì nên trọng người trước.

245. Người có học chỉ để biết nhiều

Người trí thức muốn biết rõ những điều mình phải biết, muốn hiểu rõ những điều mình đã hiểu.

246. Khi bắt tay vào việc phải quyết tâm đến cùng.

247. Tôi ưa đọc sách, viết văn, làm thơ, nhưng bạn cố tri là quý mến hơn cả.

248. Mẹ là bóng cả

Vợ là lời ru!

249. Tôi không đến nhà ai, nếu người ấy chưa đến nhà tôi.

250. Sung sướng nhất là tâm hồn độc lập, tự do với những ý tưởng mạnh mẽ vì đời.

251. Lấy trí tuệ đánh át tính tự ái.

252. Tôi tránh gặp những người không tìm thấy nơi họ một điều gì để học hỏi.

253. Làm việc xua đuổi: buồn nản, thất vọng, cùng túng.

254. Lời khen của Trưởng có ích

Nhưng lời phê của trưởng có ích hơn.

255. Hành động tốt mà âm thầm là đáng quý nhất.

256. Con giận thử thách kẻ khôn ngoan

Khó khăn thử thách tình bạn bè.

257. Người hèn là người không ý chí

Người nghèo là người thiếu nghị lực.

258. Tiêu ngữ cuối đời tôi là:

Hòa hợp – Hòa giải

Hòa bình – sống chung.

259. Nhân tài của Đạo chưa nhiều, nếu khéo lựa chọn, khéo bồi dưỡng thì ngày càng đông.

260. Vào thời điểm: Gõ cửa không mở, lời xin không cho. Đó là thời bề quan tòa quan còn mong gì nữa!

261. Ba nền tảng của sự học là: học tập nhiều, biết nhận xét và suy nghĩ nhiều.

262. Muốn làm người hoàn thiện, hãy giúp ích người bất cứ lúc nào.

263. Trong đời ai cũng có thất bại, sau thất bại vươn cao hơn.

264. Cuộc sống làm nên bằng thời giờ. Đừng phí thời giờ, hãy tìm việc mà làm, đừng đợi ai kêu cho.

265. Vết chém của con dao chữa được

Lời chê của lưỡi khó phai.

266. Không ai buộc ta thề, đã thề phải giữ lời.

*Không ai buộc bạn mình thê, đã mình thê hãy
giữ 1 dạ suốt đời.*

267. Nghèo không đáng xấu hổ bằng thất chí.

268. Người tuy già nhưng chí không già,

269. Chữ tài để giải thích càn khôn

Chữ trí để duy trì cơ đạo.

270. Gặp lúc cùng, chí chẳng cùng.

271. Nợ ân nghĩa không bao giờ trả hết.

272. Im lặng là nghệ thuật lớn trong đối thoại.

*273. Mọi ước mơ sẽ thành công nhờ tính kiên
nhẫn.*

*274. Kỳ quan huyền diệu nhất là tâm lòng
người mẹ.*

*275. Chỉ có trí khôn mới đưa con người thành
danh giá.*

276. Hiếu là thờ cha mẹ

Thuận là vâng lời người trên

Đủ hiếu thuận thì việc gì cũng thành.

277. Khi gần tới đích coi chừng nguy hiểm.

278. Linh hồn là nhà

Đôi mắt là cửa sổ

Lời nói là sứ giả

Hãy giữ kỹ ba điều ấy.

279. Người có lòng nhân yêu cả mọi người.

280. Đừng ném lửa vào người

Ta có thể ném sai.

Tay ta bị phỏng nặng.

281. Người trí biết người

Kẻ hiền thương thân.

282. Người vợ cho ta sự chân thành

Mẹ vợ cho ta sự ưu đãi

Cả hai không bằng mẹ hiền.

*283. Khi ngồi gần bạn tâm giao lòng không
thấy lẻ loi.*

*284. Trong mỗi người không có gì vĩ đại nhất
bằng có trí huệ.*

*285. Hôn nhân chỉ tốt đẹp khi có sự hiện diện
của sự trung thành và sự hy sinh.*

*286. Phẩm giá là viên đá quý, được lòng vào
kính càng quý hơn.*

287. Éch ngồi đáy giếng thấy trời bao lăm.

288. Dạy điều cho ai, chớ xao xa quá

Sửa điều dở cho ai, chớ nghiêm khắc quá.

289. Ai cũng có cơ hội, chỉ tại ta bỏ lỡ cơ hội.

290. Cơ hội ít khi đến hai lần.
291. Học vấn càng tăng hoài nghi càng nhiều.
Hoài nghi để đến chân lý.
292. Thà biết ít hơn là biết nhiều việc nữa vời.
293. Sự học giúp con người thành cao quý.
294. Ngọn đèn dẫn lối ta là kinh nghiệm ở đời.
295. Người cao quý do học hơn là do bản tính.
296. Cười là liều thuốc bổ, dứt buồn nãn và yêu đời.
297. Ca hát xua đuổi buồn phiền.
298. Giữ được miệng thì tâm hồn thanh thản.
299. Văn bút là y phục của tư tưởng.
300. Không vết thương nào sâu bằng do ngòi bút gây nên.
301. Kẻ khôn ngoan nhiều, hay nghi ngờ nhiều.
302. Giáo dục làm cho người này khác người kia.
303. Người khôn suy nghĩ trước khi nói và cân nhắc trước khi hành động.
304. Sự khôn ngoan có giá trị hơn ngọc bích.
305. Thiếu tự tin thường đưa đến thất bại.

306. *Hãy thương yêu kẻ thù vì học chưa hiểu về ta.*

307. *Muốn bứng cây hãy bắt đầu từ rễ.*

308. *Không làm gì thì đừng hy vọng gì.*

309. *Làm việc chiến thắng buồn nãn.*

310. *Hãy tìm bạn tốt mới và từ bỏ kẻ thù cũ*

311. *Không làm gì hết thì chẳng có gì hết.*

312. *Danh tiếng tốt hơn giàu sang lớn.*

313. *Chơi hướng đạo là bí quyết để sống trẻ*

314. *Hãy thử ba điều này sẽ thấy nhiều điều:*

- *Lửa thử vàng*

- *Vàng thử đàn bà*

- *Đàn bà thử đàn ông.*

315. *Ba điều đem đến hạnh phúc: sức khỏe, thanh thân, trong sạch.*

316. *Không ai sống hai lần, thế mà có kẻ không quý cuộc sống.*

317. *Lao động đem đến hạnh phúc.*

318. *Không gì cao quý hơn là đem hạnh phúc đến cho người.*

319. *Con người tạo ra đam mê nên phải biết cách chế ngự nó.*

320. Chiến thắng bản thân là chiến thắng hiển hách nhất.

321. Tất cả các cuộc vui chỉ ở vào thời bình minh của nó.

322. Biết chọn lựa hiểu biết chớ không chồng chất hiểu biết.

323. Lấy trí tuệ đánh át tính tự ái.

324. Có thể bỏ qua một lời nói nhưng không thể bỏ qua lời góp ý.

325. Nước lửa không gặp nhau nhưng con người thì gặp nhau.

326. Thói quen xấu lớn dần thành bất trị.

327. Có học mới có tri thức, có tri thức mới có kế sách.

328. Hai điều đáng lo: vắng đàn ông trong nhà, vắng đàn bà trong bếp.

329. Con nai là con nai dù nó được nuôi chung với cọp

(Ghé ông Đạo Dừa)

330. Không biết mình dốt đó là cái bịnh của kẻ dốt.

331. Biết sử dụng tài năng của mình sẽ tìm thấy hạnh phúc.

332. Con người không làm lẫn vì suốt đời họ không có sáng kiến gì.

333. Việc gì có lợi cho dân cho Đạo, cố gắng làm.

Việc gì có hại cho dân cho Đạo, hết sức tránh.

334. Học vấn mở trí.

Đạo đức dưỡng tâm

335. Kẻ thô lỗ do hai điều: không biết nói lời phù hợp và không đủ khôn ngoan để im lặng.

336. Ai không tự hào về Đạo thì cũng không giúp ích cho Đạo.

337. Nhạc lễ không chỉ để cúng mà chính là uốn nắn lòng thiện của mỗi tín đồ.

338. Nhờ đoàn kết, một quốc gia nhỏ bé trở nên thịnh vượng

Nhờ thương yêu, một tôn giáo dù nhỏ cũng thành lớn được.

339. Chừng nào rừng Thiên Nhiên hết là mới hết người tin theo Đạo.

340. Điều đáng lo là khi công lý tách khỏi lòng nhân ái.

341. Đã đi tu, đi hành đạo, chớ tính lợi hại, chớ coi tài sản của Đạo là của mình.

342. Chức sắc chưa qua Hạnh đường mà đi hành đạo, việc tiêu cực đương nhiên xảy ra.

343. Người sáng suốt thấy được cái tuyệt diệu trong cái bình thường.

344. Hạnh phúc lớn nhất của ta là thấy các môn sinh hơn ta.

345. Văn minh vật chất sẽ suy tàn nếu không có tinh thần kiềm chế.

346. Theo Đạo tức là theo cái thiện, theo Đạo mà gian xảo nên thôi đừng tu.

347. Ước mơ là con đường mù mờ cần phải thực hiện để trở thành sự thật.

348. Biến ước mơ thành sự thật, đó mới là ước mơ đúng.

349. Cuộc sống mà xét nét ti tiện thì không có bạn bè.

350. Yêu trẻ, trẻ đến nhà

Yêu trưởng, trưởng đến thăm.

351. Hướng đạo thích ca hát vì con tim nhạy cảm vui tươi.

352. Trong người cao trọng tiềm ẩn tính chân thực.

353. Những sự thật thiêng liêng khó nói cho người khác nghe dễ dàng.

354. Người trí thức dám nói sự thật để:

- Thiên hạ thái bình.

- Đại Đạo hoằng khai.

355. Gia đình văn hóa ngọt ngào là bảo vật truyền lại cho con cháu đời sau.

356. Người Đạo là lo lập Đức chứ không lo nghèo.

357. Tham vọng là sức mạnh để phấn đấu.

358. Tính bền chí, nhẫn nại là cội nguồn mọi thành công.

359. Từ miệng mà ra.

Từ miệng mà vào

Hãy giữ gìn lỗ miệng.

360. Tha thứ là tốt, quên thù hận lại càng tốt hơn.

361. Khỏi óc là đòn bẫy của mọi phát minh.

362. Bỏ dần mơ ước, đến gần cõi Thiêng Liêng.

363. Hy vọng là nguồn động lực giúp ta đi tới.

364. Người trí không nghi

Người dũng không sợ

Người nhẫn không buồn.

365. Lãng quên là liều thuốc chữa sai lầm.

366. Nhìn làm tác hại hơn là mù
Nói điều sai tệ hại hơn im lặng.
367. Hạnh phúc nào cũng bắt nguồn từ đau
khổ.
368. Tội lỗi được giải bày sẽ nhẹ đi đôi phần.
369. Đừng chìm mình trong buồn nản và hoang
mang.
370. Hạnh phúc khó tìm nhưng dễ mất.
371. Cuộc sống không trải bằng thảm hoa hồng.
372. Không ai hoàn toàn tốt hay tuyệt đối xấu.
373. Trẻ mà thiếu nghị lực.
Già sẽ không ích lợi nhiều.
374. Hãy cố gắng thực hiện ước mơ của tuổi
trẻ, để già sẽ không nghị lực làm nổi.
375. Tuổi xuân chỉ đến một lần trong đời.
376. Đừng cười người già lắm cảm rồi ta cũng
tới đó
377. Gia đình có người già là gia đình có vật
quý.
378. Chậm rãi trong việc chọn bạn, và chậm rãi
hơn khi thay bạn.
379. Dao cắt đứt mà lành.

Lưỡi cắt không đức cũng không lành.

380. Muốn biết tính tình của ai hãy nghe họ nói.

381. Chim vương chân

Người mắc lưỡi.

382. Lời nói ôn tồn, nhã nhặn lại là lời nói mãnh liệt.

383. Lời nói khôn khéo hơn tài hung biện mà khiêm khuyết.

384. Ta thường hối hận vì quá lời và ít hối hận vì không nói.

385. Lời nói chua cay tiềm ẩn sự yếu đuối.

386. Lời nói dễ nghe nhất là tiếng khen.

387. Âm thanh khó nghe nhất là lời nguyên rủa.

388. Khen phụ nữa thì khen trước mặt

Khen đàn ông nên khen sau lưng.

389. Nghe như không nghe

Thấy như không thấy

Đó là người đạt Đạo

390. Đừng khuyên ai đi lính hay kết hôn.

391. Sự im lặng còn hơn bài hát buồn.

392. Đừng bỡn cợt với ái tình mà vô tình làm ra khổ.

393. Tình yêu đem đến ngọt ngào, cũng đem đến buồn khổ.

394. Cưới hỏi một lần là bốn phận làm người, hai lần là khùng, ba lần là điên.

395. Cưới hỏi vì tài sản là bán tự do đời mình.

396. Người thường sợ thế lực và trong ích lợi.

397. Hy vọng là niềm an ủi của kẻ bất hạnh.

398. Cái quan trọng của con người là có mục đích cao và quyết tâm đạt được mục đích ấy.

399. Làm người, ai cũng cần có một lý tưởng.

400. Muốn chọn vợ hiền hãy nhìn mẹ vợ tương lai.

401. Vợ hiền chồng sang

Vợ dữ chồng hư.

402. Thời con gái vô trách nhiệm sẽ là người vợ bé bối.

403. Một người không tin ngưỡng như cái xác không hồn.

404. Ta chỉ hy vọng nơi chính ta.

405. Trong các thứ tình chỉ có hy vọng có ích nhất.

406. Địa vị nào cũng phải đi theo nấc thang xoắn ốc.

407. Dũng khí mạnh mẽ, ý chí mới hăng hái.

408. Có, không hai tiếng ngắn gọn nhưng ta phải suy cho cùng.

409. Giá trị đích thực như một dòng sông, càng sâu càng chảy êm đềm.

410. Nóng nảy, cọc cằn là bản chất của người khó tính.

411. Để lại con cháu điều nhân nghĩa thì gia đình hưng thịnh.

Để lại con cháu mảnh lời, gian hung gia đình tàn lụn.

412. Uyển chuyển, hiền từ là thái độ của người văn minh.

413. Tham nhũng và xa hoa là nạn dịch tàn phá đất nước.

414. Người ta thường nói theo học vấn nhưng hành động theo thói quen.

415. Đức lưu bút mực sáng nghìn thu.

416. Học với thầy giỏi chắc chắn đỗ đạt.

417. Trẻ con học đi thì té, không té thì không bao giờ đi được.

418. Giao lưu với người tốt như trong nhà có hoa thơm.

419. Học với thầy đức hạnh như trồng lan huệ trong vườn.

420. Chỉ có thử thách mới tôi luyện ta nên người.

421. Hãy trang bị cho ta tính khiêm tốn khoan hòa.

422. Nước không pháp luật thì loạn, không lễ nghĩa thì suy đồi, thiếu người giỏi thì không thịnh vượng.

423. Kẻ ghét sự bất nhân là người có lòng nhân.

424. Hủy kinh sách, dìm hiền tài là tạo điều kiện cho Đạo suy vong.

425. Hãy dấn thân vào cuộc sống, hãy coi cuộc đời đầy thử thách giúp ta nên người.

426. Trong các con đường dẫn đến hạnh phúc chỉ có con đường kiên trì làm việc là đúng đắn nhất.

427. Đừng làm gì cho kẻ quanh ta buồn vì ta.

Tự pháp **VÂN ĐĂNG** suy tư

2008

KỶ NIỆM NGÀY KHAI PHÁP MÔN TỊNH LUYỆN

MỤC LỤC

Đề mục	Trang
Lời nói đầu	1
Phần thứ nhất	
Thiền niệm tam giáo	3
Chương I	
Pháp bảo đàn kinh	3
Chương II	
Đạo đức kinh	6
Chương III	
Trung dung	9
Phần thứ hai	
Tĩnh tâm suy tư	13
- Đạo đức	
- Giáo dục	
- Xử thế	

Lưu ý:

Chúng tôi sưu tầm tài liệu này là để tiện lợi cho việc nghiên cứu và học đạo của quý độc giả - đạo hữu, đạo tâm.

Bản quyền của quyển sách này là hoàn toàn thuộc về tác giả / soạn giả.